

Johansen: Det har glædet mig at høre de velvillige Udtalelser, der ere faldne fra de foregaaende Talere om at fremme denne Sag. Det er en Sag, som Landbruget sætter megen Pris paa, hvilket jo ogsaa har vist sig derved, at de 5 Mill., som man for et Par Aar siden, da man gav Loven om Tilskud til Forskudsforeninger, mente vilde kunne strække til de Krav, der vilde komme, paa langt nær ikke kunne strække til. Den højtærede Minister har ogsaa oplyst, at der ligger ikke saa faa Krav, som ikke have kunnet tilfredsstilles, ligesom man rundt omkring er i Færd med at danne ny Forskudsforeninger. — Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) udtalte, at det kunde være ønskeligt, om der havde kunnet foreligge Oplysninger om, hvorledes disse Foreninger havde virket. Man kender jo noget til det, idet der er Foreninger, der nu have virket 1² eller 1 Aar, og de have i deres Fremgangsmaade været i Overensstemmelse med Loven; Landbrugsministeriet har en Tilsynsmand, der rejser omkring for at undersøge, om Forholdene nu virkelig ere i Overensstemmelse med Loven. Det har været saa, at man har været nødt til, hvor saadanne Foreninger ere dannede, at udskyde dem, der sade med Auktionshammeren over Hovedet, og det var naturligvis ogsaa Forudsætningen den Gang, da Loven blev vedtagen, at de, der ikke kunde hjælpes, skulde man ikke indlade sig paa at hjælpe, og de, der ere paa Fallittens Rand, kunne ikke hjælpes ad denne Vej. Det er derimod de andre, der sidde og have en betydelig Gæld, men som dog alligevel kunne arbejde sig igennem, selv om det kniber, som saadanne Smaalaan til Tider kunne komme til overordentlig stor Nytte. — Naar den samme ærede Taler ogsaa ønskede oplyst, om det alene var dem, der vare meget forgældede, som dannede disse Foreninger, eller der ogsaa var gaaet andre med, som ikke just havde behov at faa Laan, saa kan jeg meddele den Oplysning, at det de allerfleste Steder er saaledes, at mange ere gaaede med, der ikke have behov at tage Laan. De ere gaaede med for at støtte de andre, for at de kunne faa saa meget større Laan. Det er jo saa, at Statskassen laaner 30 Kr. ud pr. Kreatur, men Foreningerne have Lov til i et Regnskabsaar at udlaane op til 50 Kr. pr. Kreatur, forudsat at der er Penge nok dertil, og det kan der undertiden blive, naar en Del af dem, der ere gaaede med i en Forskudsforening, ikke tage Laan. — Ligeledes ytrede den samme ærede Taler,

at en enkelt Mand kunde gaa med i det givne Tilfælde og saa trække sig tilbage, naar hans Gældsforhold vare afviklede. Ja, det er ganske rigtigt, at det kan ske, men i det Øjeblik, et Medlem trækker sig tilbage, kommer Statskassen med sine Fordringer og siger: Saa maa vi have de Penge tilbage, naar Regnskabsaaaret er omme.

I det hele taget maa jeg, efter det Kendskab, jeg har til Forskudsforeningerne, sige, at de virke til meget Gavn, idet Landmændene her ere i Stand til at faa den løse Driftskapital, som det mange Gange kniber for dem at faa i et givet Øjeblik, hvor de staa og skulle bruge den, og det er jo en betydelig Lettelse for dem, ikke alene at faa Pengene til en billigere Rente end hos Bankerne, men ogsaa, at de ere fri for alt det Omsvøb, der skulde til, naar de skulde have Kautionsister. De kunne saa henvende sig til Forskudsforeningerne og faa Penge til de Tider, hvor de kunne købe Kraftfoder og Gødningsstoffer billigt. Ad denne Vej indvinder Landbruget et betydeligt Gode, som det i disse Tider i og for sig nok kunde trænge til. — Jeg vil derfor meget anbefale, at disse 3 Millioner blive bevilgede, saaledes at de, der nu gerne ville danne Forskudsforeninger, ogsaa kunne komme til at nyde dette Gode. Staten har ikke nogen Risiko at løbe paa dette Omraade, da Foreningerne blive dannede paa saa sikkert et Grundlag, at Staten aldrig vil kunne komme til at lide noget Tab, idet Beløbene ere saa smaa, og man er saa forsigtig, at man er vis paa ikke at laane ud paa Tab og vis paa at kunne faa Pengene ind, selv om det ogsaa til sidst skulde knibe for den enkelte Mand.

Den højtærede Landbrugsminister ytrede Betænelighed ved at yde disse 3 Millioner til samme Rente som de andre 5 Millioner. Jeg vilde dog meget ønske, at man kunde gaa med til at sætte Renten til 3 pCt. af disse 3 Millioner ligesom af de 5 Millioner. Det er uheldigt, om de, der komme bagefter, skulle komme til at give højere Rente. Nu siges der ganske vist, at Rentefoden er meget højere, end da vi vedtog Loven af 1898; men paa den anden Side maa man ogsaa sige, at Rentefoden dog er i en betydelig Nedgang, og man ser jo, at Diskontoen i andre Lande stadig synker den ene Maaned efter den anden, man kan endog vente, at den vil komme ned og blive, hvad man kalder normal, inden meget længe. Det Rentetab, Staten vil komme til at lide af disse 3 Millioner, vil dog ikke blive større, end at det efter min